

SIEMENS INTERN

Onsdag 22. mars 1972 Nr. 2

Nå skal vi hete SIEMENS A/S - ganske enkelt

På generalforsamling i Siemens Norge A/S 20. mars ble det vedtatt å forandre selskapets navn til Siemens A/S. Forandringen har ikke noe med forandringer i eierforhold el.l. å gjøre.

— Hva er da hensikten med navneforandringen?

Siemens blir stadig mer internasjonal. Vi er representert i de fleste land på kloden, og 40% av omsetningen kommer fra land utenom Vest-Tyskland. Det er derfor en fordel at vi – så langt det er mulig – opptrer enhetlig overfor omverdenen. Tilsvarende navneforandring har funnet sted i en lang rekke land, således heter det Siemens A/S i Danmark og Siemens AB i Sverige.

SIEMENS
AKSJESELSKAP

Slik blir vårt firmanavn trykket på brevark, konvolutter o.l.

T. Dehli Jemtland trer tilbake som styrets formann

På generalforsamlingen trådte mangeårige formann direktør T. Dehli Jemtland tilbake. Som ny formann ble valgt direktør G. Hagerup-Larsen, viseformann adm. direktør Thv. Selmer. Direktør K. Astrup ble innvalgt som nytt medlem av styret. Styremedlemmer for øvrig er skipsreder Jørgen Jahre, skipsreder Erik F. Lorentzen, direktør S. Walter Rostoft og direktør Gerhard Hoffmann.

Ella Bæk beskjeftiget med legging av kabelmatte til målekoffert.

Svakstrømfabrikken på Linderud går inn for prestasjonslønn

Svakstrømfabrikken i Oslo består av flere større avdelinger. Vi skal i et senere nummer av Siemens Intern komme tilbake til de øvrige, og starter i dette nummer med produksjonsavdelingen.

Da vår magnetofonfabrikk ble nedlagt i 1964, ble det besluttet å satse på en ny profesjonell produksjon. Det lyktes oss å holde på en gruppe på 5 - 6 spesielt godt kvalifiserte medarbeidere fra

Over til side 2

den tidligere produksjon, og disse danner grunnstammen i det som nå er vår produksjonsavdeling ved svakstrømfabrikken på Linderud.

— Driftsingeniør Kjell A. Larsen, produksjonsavdelingen i Oslo kjenner vi på kontoret lite til. Hva driver dere egentlig med?

— Vårt produktspekter er meget variert, men man kan stort sett si at vi produserer elektrisk/elektronisk utstyr for områdene teleteknikk og industriell elektronikk.

Vi har gjennomsnittlig 80 - 90 forskjellige produkter registrert på våre terminplaner året igjennom og flere av disse har i den senere tid markert seg slik at vi regner med en økt serieproduksjon. Forøvrig er produksjonsapparatet bygget opp for å kunne ta fra såkalte rene "skreddersømsoppdrag" og opp til større serieproduksjon. Av produktspekteret er de fleste ting utviklet ved fabrikkens egen utviklingsavdeling.

— Hvordan utføres produksjonen?

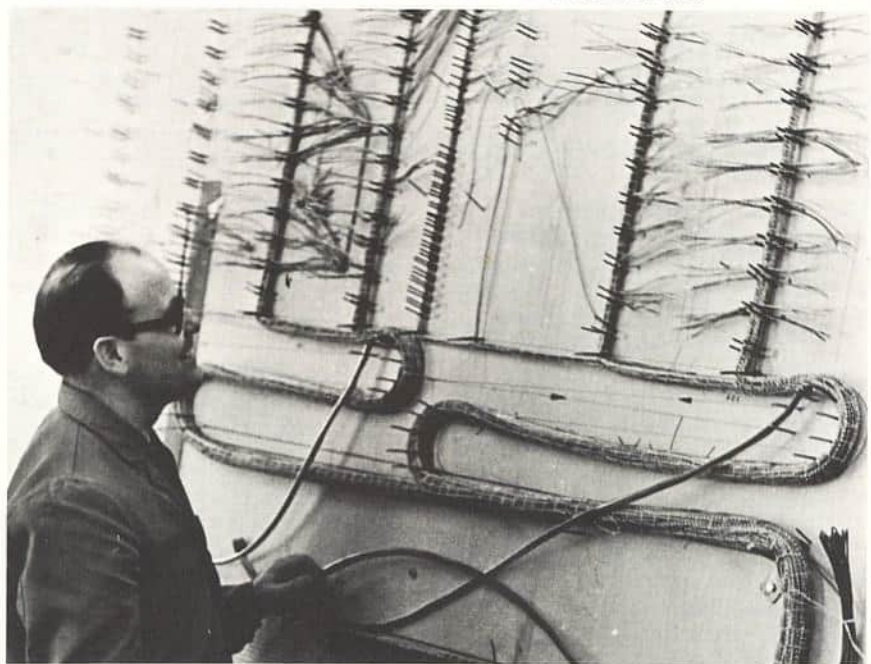
— Produksjonen består av prefabrikerings av diverse mekaniske deler som hovedsakelig utføres av underleverandører, spolevikling, oppbygging av komponenter på trykte strømløp, matesøm og forskjellig delmontasje frem til sluttmontering. Både hånd- og maskinloddning inngår som nødvendige og viktige operasjoner i oppbyggingen.

I den senere tid har vi også tatt i bruk teknikker som kan sies å være parallell til søm og loddning. Disse teknikker kalles Wire Wrapping og Termipoint.

For å løse disse arbeidsoppgavene, har vi inndelt produksjonsapparatet i egne funksjoner for produksjonsplanlegging, produksjonsteknikk, mekanisk verksted og montasjeavdeling med 3 oppdelte formannsområder. Alle ledd på produksjonssiden står i nær tilknytning til utviklingssiden, konstruksjons- og kontrollavdelingene. Dette intime samarbeid bestrebes for å gi hensiktsmessige og rasjonelle løsninger vedrørende alle produktive oppdrag.

Som oppdragsgivere har vi, bortsett fra Siemens' forskjellige avdelinger, vesentlig Forsvaret og Teledirektoratet, skipsrederier og et variert utvalg av norsk industri.

— Det er kommet oss for øret at dere har innført et nytt lønssystem - prestasjonslønn. Kan du si noe om systemet og eventuelle erfaringer?

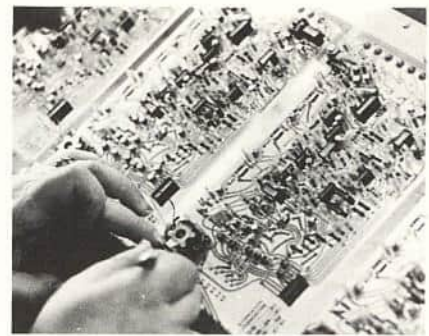
— Når man går igang med et så omfattende arbeide som overgang til et nytt lønssystem, er selvfølgelig formålet å oppnå noe med det. Av hovedpunkter for våre argumenter kan nevnes:

1. Riktigere differensiering av lønn med hensyn til jobb/kvalifikasjoner.
2. Incitament til økt fortjeneste/produksjon.
3. Aktivisering av ansatte for opplæring på nye og flere jobber, og med dette økt fleksibilitet.
4. Bedre og riktigere tilbud for tidligere ansatte, og ved nyansettelser.
5. Hjelp til økt rasjonaliseringsgrad (gjennomløpstid).

Arbeidet med tilrettelegging av lønssystemet, har i stor grad blitt utført av komiteer sammensatt av et tverrsnitt av de ansatte i produksjonsavdelingen. Vi har med det nye lønssystemet fått en forskjell i lønnen avhengig av:

1. Arbeidsvurdering, dvs. arbeidet art.
2. Dyktighetsvurdering av den enkelte.
3. Ansiennitet.
4. Prestasjonslønn.

Når det gjelder den siste delen av systemet, har denne dessverre blitt ca. 2 måneder forsinket, men vil etter all sannsynlighet bli innført i aller nærmeste fremtid. Hovedopplegget er klart og avtalen går ut på at grupper av an-

Denne labyrinten er trykte strømløp. At noen kan finne ut av det!

Dette praktstykket er en ferdigsydd kabelmatte, som er beregnet på et EFD-skap. Det er Leif Larsen som beundrer den.

satte vil få tilbudt en sammensatt jobb til en beregnet tid, og for hver 10% innsparelse vil det bli utbetalt en prestasjonslønn som det til enhver tid foreligger avtale om. - I prøvetiden er vi blitt enige om kr. 0,30 pr. 10% innsparelse.

Noe av grunntanken med lønssystemet er at den ansatte skal vite hvor han/hun er plassert, og hva man kan gjøre for å rykke opp en klasse og derved tjene mer. Vi har allerede etter bare delvis innføring av systemet, og etter forholdsvis kort tid, registrert positive utslag.

— Fremtidsperspektiver for produksjonen?

— I vår bransje er fremtidsperspektivene lyse, - markedet er fullt av utfordringer om vi bare makter å "takle" dem. Ser vi på våre 5-årsplaner, har vi en markert stigning i omsetning og dermed også antall ansatte for hvert år. For budsjettåret 1971/72 er det beregnet at vi totalt i produksjonssammenheng skal være 60 ansatte og for 1976/77 - 150 ansatte. Dersom vi ser tilbake, virker dette slett ikke urealistisk.

Trio

Han konkurrerer først og fremst med seg selv

Forleden dag hadde undertegnede fornøyelsen av å løpe opp trappa til 8. etg. på Linderud sammen med vår medarbeider Agnar Risberg.

Vi la i veg i uklanderlig diagonalgang. Risberg en halv meter foran, men jeg fulgte ganske lett. Akkurat i svingen mellom tredje og fjerde etasje, der man vanligvis benytter seg av en slags kombinasjon av dobbelttak og diagonaltak for å få den riktige akselerasjonen ut av svingen, begynte mistanken å melde seg. Hadde jeg smurt meg bort? Formen skulle det da ikke være noe i vegen med, ikke hos meg som kjører fra Maridalen og hit på knapt 30 min. hver morgen. Faktum var imidlertid at Risberg med sine 44 år begynte å dra ifra. Undertegnede (26) bet tenna sammen og hadde delvis kontakt til vi passerte 5. etg. Da var imidlertid beina tunge som bly og Risberg, som fremdeles beholdt stilen, dro ubønnhørlig ifra.

Nærmere undersøkelse om Risbergs utskielser i skiløypa viser at vi midt iblant oss har en av disse som vi fra tid til annen hører om via TV-skjermen, radioen eller avisen, nemlig disse energibuntene som helt frivillig og uten vederlag løper den utrolige distanse av 3 - 7 mil på ski den ene søndag etter den andre.

Med blokk og blyant troppet vi så opp i Risbergs hjørne i 8. etg. for å få høre hans egne kommentarer til sine bragder. Som seg hør og bør en verdig idrettsmann, har han ikke særlig lyst til å snakke om seg selv og sine triumfer i skiløypa. Stadig vekk dreier han derfor samtalen over til Siemens jordfeilbryter, automatsikringer osv., hvor han har flere interessante planer og hvor han så snart som mulig skulle ha laget noen annonser og brosjyrer.

I samtalen løp får vi imidlertid greie på at han vanligvis går 7 - 8 turlangrenn hver vinter. Sesongen begynner gjerne i midten av januar, og den avsluttes med det velkjente Birkebeiner-løpet i midten av mars.

— Alle de tidlige rennene betrakter vi turløpere vanligvis som trening til "Birkebeiner'n", som virkelig er sesongens høydepunkt, sier Risberg.

Det blir etter hvert helt klart for oss at Risberg kun konkurrerer med seg selv.

— Det å kjenne at man ganske raskt blir "seg selv" igjen etter en hard for-

Agnar Risberg på vei opp til sin arbeidsplass i 8. etasje på Linderud om morgenen.

— Trappene er fine, sier Risberg. De holder deg i form.

sering i en motbakke, er en følelse som ikke kan beskrives, forteller han.

Vi, som hadde tenkt å få Risberg til å skryte litt av sine plasseringer, forstår nå at det ikke er *det* det går ut på, og vi spør derfor heller om han kan gi oss tips om nødvendig trening.

— For å komme i form til slik løping kreves selvfølgelig systematisk trening, men ikke så mye, påstår Risberg.

— Løpeturen i trappen hver morgen er obligatorisk. Ellers må man selvfølgelig gå ganske mye på ski. Personlig er jeg i lysløypa så ofte som mulig. Det blir gjerne et par kvelder i uka. Videre en lang skitur hver helg, når det ikke er løp selvfølgelig, sier Risberg.

Ellers mener han at kanskje grunntreningen er det viktigste. Det at man holder seg i form hele året.

— Litt mosjon både vår, sommer og høst er en forutsetning for at man skal kunne komme i skikkelig form til vinteren, slår Risberg fast.

Vi som faktisk blir rent kortpustet av å høre på ham, blir mer og mer overbevist om at aktiv turløping ikke er noe for oss, og ber om en sluttkommentar.

— Jeg har veldig mye glede av skiløpingen om vinteren. Gjennom den holder jeg meg i god fysisk form, får mye frisk luft og ikke minst – jeg får koblet ut hverdagens mas. Jeg vil derfor anbefale turløping, og jeg ser fram til konkurransen fra andre Siemensansatte i skiløypa fra neste år av, slutter Risberg.

Tor

Bort med den «grå timen» Pausegymnastikken er i gang på svakstrømfabrikken, Linderud

Mandag 14. februar gikk en gammel drøm i oppfyllelse – pausegymnastikken. Det som tidligere i Siemens Oslo aldri kom utover planleggingsstadiet, er nå blitt realisert ved svakstrømproduksjonen på Linderud.

Midt i den «grå timen», da trettheten, anspenheten og det dårlige humøret ligger på lur, lyder signalet fra hornet. På med platespilleren og arbeidet til side! Daghavende instruktør klatrer opp på taburetten, og øvelsene kan begynne. De er enkle, men hver øvelse «gir» sitt til de bestemte muskler og ledd de er beregnet på. Det er riktig som om man hører det knaker i fabrikkhallen.

Øvelsene er satt sammen av Bedrifts-idrettsforbundet til et dagsprogram på 7 minutter. Interessen er stor, og deltakelse er selvfølgelig frivillig. Litt keitert føler man seg nok i begynnelsen, spesielt med en glisende fotograf til stede.

Initiativtakeren, Kjell A. Larsen, kan fortelle om grundige forberedelser, demokratisk avstemming og valg av instruktører. De utvalgte: Aslaug Johan-

Her er han som vil ha vekk «den grå timen», Kjell A. Larsen.

sen, Grethe Engebretsen, Terje Haugen og Leif Nystuen gjennomgikk på kveldstid et 12 timers kurs. Ledelsen har stilt seg svært villig overfor tiltaket.

Kjell Larsen håper gymnastikken skal bidra til større trivsel og større overskudd, og mindre belastningssykdommer.

Tiltaket er et eksempel til etterfølgelse. Hva med oss kontorrotter? SEA

Husmorvikar i Siemens Oslo

Å, det skal bli deilig når vi får husmorvikar.

Det er blitt observert i dagspressen at firmaet søker etter husmorvikar. Hva vil en slik ordning bestå i, personalleder Inge Dag Bjørntvedt?

— Firmaet hadde for en del år tilbake en husmorvikarordning. Denne falt etterhvert bort, dels på grunn av liten etterspørsel, dels på grunn av at husmorvikarene sluttet uten at vi klarte å skaffe nye.

Vi har tenkt å etablere denne ordningen påny fordi vi nå mener at det er et behov tilstede. I første omgang har vi tenkt å knytte til oss en voksen dame som på kort varsel kan tre støttende til i familien. Dette vil primært være aktuelt ved sykdom e.l. i hjemmet. Husmorvikarens oppgaver vil være å utføre det daglige arbeid som ellers påhviler husmoren – så som daglig renhold, barnepass, enklere husholdningsinnkjøp osv. Hun skal ikke utføre hovedrensjøring eller storvask.

— Kan hvem som helst benytte seg av ordningen?

— Ja, – alle ansatte med familie kan benytte seg av denne tjenesten.

— Hvor skal en henvende seg?

— Husmorvikaren vil sortere inn under personalavdelingen, men den enkelte ansatte må henvende seg til legekontoret når husmorvikar ønskes. Legekontoret vil nemlig til daglig administrere ordningen.

— Vil det koste noe?

— Husmorvikaren vil bli lønnet av firmaet, men vi finner det naturlig at den respektive medarbeider som benytter seg av ordningen betaler noe selv. Vi har derfor fastsatt en dagspris på kr. 30,-. Dette vil automatisk bli trukket i lønnen. I enkelte tilfelle kan dog personalavdelingen redusere dagsatsen etter en individuell vurdering.

— Når vil ordningen tre i kraft?

— Ordningen settes ut i livet så snart vi har fått tak i en egnet dame. Vi vil da sende ut en fyllestgjørende orientering om ordningen... Trio

Vernetiltakene på Linderud imponerte ekspertene

Men det er ikke trykkingen han blåser i

Industrivernet i egen person – Trygve Larsen.

I forrige måned mottok ledelsen et skriv fra Industrivernet. Brevet refererte til et besøk med representanter for Industrivernet gjorde på Linderud 18. februar.

Vernetiltakene på Linderud hadde imponert ekspertene! De uttrykte sin store tilfredshet over at Siemens Norge A/S kunne presentere et industrivern av en slik høy kvalitet.

Siemens Intern fikk en prat med lederne for industrivernet i Oslo, og vi bringer her en liten orientering.

Samarbeid er løsenet

Hos oss er industrivernet organisert i brannvernet (leder Winnje), sanitet og redning (leder Sætre) samt sambandet (leder Dahlberg). Øverste koordinator og kontaktsmann overfor Industrivernet er Trygve Larsen. Til tross for at de har flere striper på hjelmen, presiserer lederne at arbeidet finner sted i en uautoritær atmosfære. Det gode resultatet skyldes først og fremst god oppslutning og utmerket samarbeid fra samtlige impliserte.

Egentlig er Industrivernet etablert for en krigssituasjon. Bedriftens industrivern skal treffe tiltak (riktignok av "ikke militær art") for å forebygge skade ved krigshandlinger og råde bot på slik skade.

Også i fredstid

Men det er ikke krigstruselen som får de ansatte til å legge seg i selen, erfaringene har dessverre så alt for ofte vist at vi også trenger et industrivern i fredstid.

I løpet av de to siste årene har vi hatt en rekke storbranner i Norge. Utviklingen lar seg tydelig avlese i brannforsikringspremien, som i samme tidsrom har steget med inntil 100% for visse bransjer. Denne utviklingen må stoppes, og vi har selv utspillet. Eget brannvern, etter Industrivernets normer, er et av de tiltakene som man har stor tro på. Bedriftens brannkorps har alle sjanser til å kvele en ildebrann i fødselen. Men kanskje like viktig er det at en stor gruppe ansatte gjennom teori og øvinger blir "brann-minded". I det forebyggende arbeidet trenger man medarbeidere som har et våkent øye til brannfarene.

Det angår alle

Når det gjelder saniteten, håper vi inderlig at deltakerne ikke føler at opplæringen er bortkastet. Strengt tatt burde førstehjelp høre til vanlig almenutdannelse. En helt annen ting er at vi forsøker å forhindre at sanitetspersonellet noensinne får behov av å praktisere sine kunnskaper på Linderud. Over påske er det dags for øvelser. Siemens Intern er lovet orkesterplass.

Dette er Øivind Kvarvåg i en uvanlig situasjon – på trykkeriet, Linderud. Her har man nemlig hverken tid eller anledning til musikalske utskielser. I fritiden er imidlertid vår "lokale Heide Steen jr." som han også kalles (uvisst av hvilken grunn), og trompeten trofaste, nærmest uadskillelige venner. Øivind har, som sitt store forbilde Louis Armstrong, forlystet seg selv og andre, bl.a. oss i Siemens, med sin musikk i mange år. Hans første tone stammer fra Lakkegata guttemusikk, og siden den gang har han vært innom de fleste former for musikk.

Det er jazzmusikken som står hans hjerte nærmest, og som jazzmusiker har han bl.a. oppnådd å bli nr. 2 i NM, sammen med The Riverside jazzband. Det var i 1964. Siden den gang har han vekslet mellom pop og jazz, og nå opererer han som hel halvproff popmusiker rundt om på forskjellige dansesteder hver eneste helg.

Man kunne skrive en hel bok om alle Øivinds engasjementer, og det er kanskje litt urettferdig å presentere ham så forkortet som her.

Et av høydepunktene i hans karriere – forstår vi – var den gangen han akkompagnerte Lill-Babs. Det forstår vi så godt!

Forslagsvirksomheten i Siemens Trondheim blir ny-organisert

Bedriftsutvalget i Trondheim hadde møte 28. februar under ledelse av formannen U. Guttormsen. Til stede var A. Johnsen, B. Almåsbaakk, K. Aune, E. Eriksen, B. Fredriksen, K. Flønes, E. Høseth, A. Haugnes, J. Hellesvik, O. Heggland, I. Dragseth, K. Nygård og A. J. Åsdam. Dessuten møtte Forslagskomiteens medlemmer og Rasjonaliseringskomiteen for Sterkstrømfabrikken under behandling av følgende sak:

Forslagskomiteen hadde mottatt et forslag til forandring av sin egen organisasjon. Forslaget gikk ut på å opprette 3 komiteer, en for fabrikkene, en for anlegg/installasjonsavd. og en for lager/kontor.

I Bedriftsutvalget ble det fremmet et annet forslag som gikk ut på at forslagskomiteen får 5 medlemmer. To av dem representerer fabrikkene og er faste, og tre representerer henholdsvis fabrikkene, kontor/lager og installasjon. Disse skal møte bare når det er forslag som angår deres avdelinger. Begrunnelsen er at forslagsvirksomheten er overlegent størst for fabrikkene, og at flere komiteer derfor er lite rasjonelt. Bedriftsutvalget støttet sistnevnte alternativ og besluttet å fremme et fullstendig forslag til endringer i forslagsordningens statutter til Direksjonen.

Bedriftsutvalgets sammensetning

Det forelå henstilling fra arbeidslederne i fabrikkene om at arbeidslederne i fabrikkene og ved installasjonsavdelingen skulle kunne møte fast med en representant hver i Bedriftsutvalget.

Videre ble det presentert forslag om at lagerfunksjonærene måtte få sin egen representant i Bedriftsutvalget. Verkstedklubben evt. montørene var villige til å redusere sin representasjon for å oppnå dette.

Bedriftsledelsens representanter viste til Hovedavtalens bestemmelser om representasjon i Bedriftsutvalget, bestemmelser som i sin helhet er fulgt av firmaet. Den foreslåtte utvidelse av Bedriftsutvalget ville nødvendigvis også måtte få konsekvenser m.h.t. andre gruppers forhold.

Møtet besluttet å komme tilbake til saken.

Fellesopplæring i samarbeidsforhold

Fra LO og NAF hadde Bedriftsutvalget mottatt invitasjon til å delta i et semi-

nar, fellesopplæring i samarbeidsforhold for bedriftens ledelse og ansatte. Det ble enighet om å sende 4 representanter til seminaret som arrangeres høsten 1972.

Valg

Følgende ble valgt til å lede Bedriftsutvalgets virksomhet i 1972:

Formann: K. Aune.

Varamann: J. Hellesvik.

Sekretær: K. Flønes.

Varasekretær: U. Guttormsen.

Parkering

Parkeringsforholdene på Sluppen ble omtalt i brev til Bedriftsutvalget, og det ble særlig pekt på arbeidsmessige ulemper på grunn av feilparkering.

Bedriftsutvalgets medlemmer støttet henstillingen om at de ansatte måtte sørge for å benytte de anviste parkeringsplasser.

Både på grunn av trafiksikkerheten innen bedriftens område og arbeidsforholdene for grupper av ansatte vil det være nødvendig at den enkelte ansatte viser respekt for riktig parkering.

NYANSATTE I OSLO

Jan Georg Skår, Seksjon Teleteknikk.

Sissel Monica Skomsvold, AKA.

Unni Stensvik, Telex.

Kari von Helffeld, Sentralavdeling anlegg.

Tor Tvedt, Seksjon Teleteknikk.

Rita Dybfest, Skipsavdelingen.

Kari Isene, Regnskapsavdelingen.

Gunnar Iversen, Markedsplanlegning og informasjon.

Erwin Fulterer, Spedisjon.

VI GRATULERER:

25 års jubilar

15. april: Montør Eilif Stensvold.

75 år

22. april: Pensj. Andreas Welle Watne.

70 år

17. april: Pensjonist Alfred Harang.

68 år - oppnådd pensjonsalder

21. mars: Formann Reidar Nilsen.

50 år

28. mars: Lagereksp. Olaf Semelenge.

1. april: Tavlemontør Gunnar I. Slupphaug.

9. april: Direktør Magnar Skjervøy.

13. april: Ing. Odd Gunnar Hansen.

16. april: Konstr.sjef Olav Høyland.

23. april: Siv.ing. Magne Tronvoll.

Ekstra premie for årets beste forslag

Det har vært stille omkring forslagsvirksomheten i Oslo en tid. Eksisterer den ennå? Vi spør komiteens formann, Kåre Andersen:

— Ja, visst eksisterer vi! sier Andersen. Vi har prøvd på alle måter å holde interessen for virksomheten ved like, men det ser ut til at vi er inne i en periode der de helt store ideene ligger på is. Noe særlig nytt har vi i alle fall ikke mottatt i det siste, dessverre...

— Hva kan det komme av?

— Det er vanskelig å si noe konkret om grunnen. Vi har prøvd med plakatkonkurranser og stadige oppslag å minne om at vi imøteser alle gode ideer, men...

En ting er imidlertid at vi i Oslo vesentlig har kontorvirksomhet, og det kan være vanskelig å finne spesielle saker det umiddelbart kan settes fingeren på. De forslag vi hittil har mottatt, er gjerne ting av mer sosial og velferdsmessig karakter. Imidlertid vil vi nå rette et PR-opplegg mer direkte mot produksjonsavdelingen, montasje- og serviceavdelingen, hvor det lettere kan påpekes ting som kan gjøres lettere og bedre. Dette håper vi skal gi et oppsving i interessen fra disse gruppene.

— Noe nytt innen komiteen ellers?

— Komiteen har fått en ny sammensetning, og består nå av:

Formann Kåre Andersen, Seksjon Teleteknikk, sekretær Erik Bakke, Personellavdelingen, medlemmer: Rolf O. Johansen, Region Øst, Asbjørn Ihle, Montasjeavdelingen.

— Er det ellers noen nye ting under emning?

— Vi utreder for tiden spørsmålet om en ekstra premiering av årets beste forslag. Dette regner vi med å ha klart innen ganske kort tid, og håper å la ordningen gjelde fra innværende år.

Trio

Fotballgruppa i Oslo ruster til ny sesong

Torsdag 2. mars var en stor gjeng å observere på anlegget på Linderud, – i full sving med fotball! Det gikk så snefilene føyk, selv om kanskje det hadde vært mer riktig å ha skøyter på bena istedenfor fotballstøvler.

Fotballen i Oslo er altså i full gang igjen. Om ikke lenge vil forhåpentligvis gressmatta igjen ligge grønn og innbydende, og da vil gutta våre stille langt mer forberedt enn de noen gang har gjort. For i år skal det gjøres! Tre lag stiller vi med i den vanlige serien, og alle tar selvfølgelig sikte på å gjøre det best mulig.

Fotballgruppa har også avholdt årsmøte, og kommet frem til et opplegg for sesongen. Frem til påske vil det bli drevet med 2 treninger hver uke – en innendørs. Etter påske tar man så sikte på å kjøre alle treningskvelder utendørs, og å få kommet igang med de første treningskampene. Serien vil sannsynligvis starte i løpet av april.

Det vil bli tatt sikte på å gjennomføre fortløpende orienteringsmøter hele sesongen igjennom, der erfarne spillere, trenere og andre som måtte ha et sakkyndig ord om fotball vil komme med gode råd og vink, og hvor gutta selv kan få være med på å diskutere det videre opplegg.

Valg er avholdt med følgende resultat: Oppmann for fotballgruppa: Erik Bakke

Kasserer: Svein Kopperud.

Oppmann 1.lag: Peter Wegling.

Oppmann 2.lag: Erik Bakke.

Oppmann for 3.laget vil bli funnet så snart spillerinndelingen er klar.

UK: P. Wegling, E. Bakke. Oppmann 3.lag: K. Varly og G. Larsen.

Vi ønsker fotballgruppa lykke til og vil komme tilbake til den senere når sesongen er igang.

Trio

PS fra sportsgruppene i Siemenslaget: Vi tar opp Trondheims utfordring fra forrige nummer, og vil mobilisere for å slå dem i antall idrettsmerker.

SIEMENS INTERN

Utgitt av
SIEMENS NORGE A/S
Avd. for Markedsplanlegning og
Informasjon

Bordtennis - en ny aktivitet med suksess

Vårt seierrike 1. lag fra venstre: Bjørn Flovild, Roar Martinsen og Arild Bugge.

"Ping-pong! Ping-pong!" Den lille, hvite ballen farer fram og tilbake over nettet, og smeller i den grønne bordflaten. På hver side av bordet står det karer i dyp konsentrasjon og slår til med snert i racket'en – begge kledd i blått og orange med et prangende rødt Siemens-merke på brystet.

Det er trening i bordtennisgruppa. Lokalene er innkjørselen til underetasjen i lagerbygget – ikke det mest velegnede sted, men tilstrekkelig for ildsjelene nå i begynnelsen. For ildsjeler er de – en av gutta reiser sågar tur-retur Minnesund – Oslo for å være med på trening og kamper.

Bordtennis er en ny aktivitet hos oss. Gruppa startet opp med trening høsten 1971, og gikk såvidt friskt tilverks at de omgående stilte to lag i serien. Oppmann for denne aktiviteten er ingen ringere enn Oslo's superkjendis nr. 1 – Arild Bugge fra organisasjonsavdelingen. Han har en egen evne til å dukke opp der noe skjer – og så også her. Ved siden av at han er oppmann er han også aktiv på 1. laget og en av de virkelige store spillerne.

Serien er nettopp avsluttet, og vi spør Bugge om resultatene:

– Ingen grunn til å spørre, sier han, vi er best! 1. laget er suveren vinner av sin avdeling i 4. divisjon, hele 5 poeng foran neste lag. Dessuten hevder vi oss godt i cup'en, hvor vi har slått ut lag som spiller flere divisjoner høyere enn oss.

Det blir altså opprykk for 1. laget vårt. For 2. laget er ikke situasjonen så lys, men de hevder seg jevnt bra i sin avdel-

Oppmannen Arild Bugge i dyp konsentrasjon.

ing i 5. divisjon, hvor de har klart en slutt plassering i den aller øverste halvdel av tabellen.

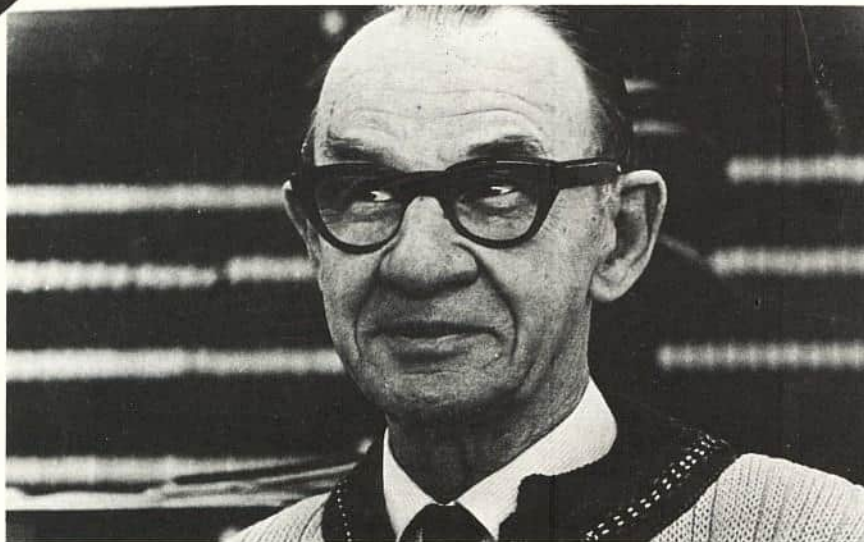
Har du lyst til å være med? Bordtennisgruppa disponerer tre bord og lokalene er som nevnt innkjørselen til lageret på Linderud. Hvis du slår på tråden til Bugge (tlf. 538) får du vite når det er trening. Stikk innom en dag etter arbeidstid og prøv deg på en trimaktivitet som du kan drive uten å risikere å ødelegge armer og ben!

Trio

SISTE:

15.3. spilte vårt 1.lag avsluttende kamper om avdelingsmesterskapet i 4. divisjon i Oslo. De var ikke snauere enn at de gikk til finalen hvor Fobil ble slått hele 7-2.

Avdelingsmesteren 1972 i bordtennis 4. divisjon heter således SIEMENS I. Vi gratulerer!

Vi pløyde oss gjennom avisen. Slukte storøyet de siste nyheter om suverene Schenk, to'eren Grønvold og Ingolf Mork's ankelskade. Ja, ja, - dette var vel dagens nyheter. Vi pløyde oss raskt videre og kom mot de siste sidene. Da pranget plutselig en stor overskrift mot oss: "Jens Magnussen suveren vinner i ny turnering." Det var foto av den glade vinner, og det syntes oss å være noe kjent ved ham...

Jens Magnussen sitter i 2. etasje i kontorbygget på Linderud. Han har et koselig gemytt, og går for å være litt av et muntrasjonsråd. Har alltid en artig bemerkning å komme med - og er levende interessert i å diskutere bridge.

— Spiller du bare profesjonelt?
— Nei, da hadde jeg ikke jobbet i Siemens!

— Hva slags plasseringer har du gjennom tidene?

— Foruten noen finaleplasser i bedriftsmesterskapet sammen med den øvrige Siemens bridge-elite, har det blitt endel Norgesmesterskap og et par Nordiske mesterskap.

Ja, - og så har både jeg og de fleste andre nesten glemt sølvmedaljen i Europamesterskapet i 1938... Men, det er jo noen år siden...

— Finnes det noen muligheter for lærevillige elever i Siemens?

— Ja, i hvert fall når det gjelder bridge! At de skulle ha muligheter, viser jo det faktum at nybegynneren, direktør Simonsen og jeg gikk hen og tok premie i Narvesens store turnering. Og da så...

Bridgeprofessor'n med blink i øyet.

I samband med at Magnussen for noen tid tilbake fylte år, ble det satt opp et spill for ham og hans kone sammen med to andre lidenskapelige bridgespillere fra Siemens. Som en avslutning på presentasjonen av kjendis'en Jens Magnussen, presenterer vi også dette spillet, som er det artigste han hittil har vært med på:

fru Kitty Magnussen
lvrig bridgespillerske
og sølvtyppusserske

♠ 6 2
♥ E D 10 3 2
♦ 8
♣ E D 7 6 5

Morland

Kan mye bridge,
men er allikevel
ofte i villrede

♠ Ingen
♥ Kn 9 8
♦ D Kn 10 9 7 6
♣ Kn 10 9 8

Pran

Vårlig optimist
tror han kan
dette spillet

♠ Kn 9 7 5 3
♥ K
♦ E K 5 4 3 2
♣ K

Jens - Bursdagsbarnet

Bridgeprofessor,
sølvhamstrer og sykkelrytter.
Åndsfrisk tross alderen, og
kan lese aviser hver dag selv om
han må bruke briller.

♠ E K D 10 8 4
♥ 7 6 5 4
♦ Ingen
♣ 4 3 2

Ekteparet i faresonen (opplysningen er helt bridgeteknisk). Men spilles det om penger ser det mest ut for at det er motparten som er der.

Elskverdig som alltid har fru Magnussen påtatt seg å gi.

Fru Magnussen: 1 hjerter. Skoleeksempel. Kommenteres i alle kjente bridgebøker.

Pran: 1 spar. Ja-ja. Kan diskuteres, men da det ikke er faresone så, og Magnussen i bakhånd.

Jubilanten: 2 grand. Nærmest standardmelding fra den kant. 1 grand pleier jo være det normale.

Morland: 3 ruter. Teft? Eller gutten som ikke gir seg i første omgang.

Fru Magnussen: 4 kløver. Sikker melder forstås. Overlater til makker å velge farve - også på pjoleteren.

Pran: 5 ruter. Tenker tilsynelatende. Pusj, det er jo bare 5-6 tapere og spar-knekt kan kanskje godspilles. Går det så går det.

Professoren: 7 spar. Snøft-snøft.

Pokerfjes. Pass. - Pass. - Tenker som så at det er gutten sin.

Pran: DOBLER. Dæven der fikk jeg'n.

Gambleren: Redobler. Fremdeles umulig å se hva han tenker.

Utspill fra Morland: Kløver knekt.

Selvfølgelig fikk Magnussen også det spillet - og rett skal være rett - Pran hadde aldri tidligere sett at Magnussen noengang hadde betraktet en kikk i korta som bedre enn trumfess, men han syntes nå det da, at når han etterpå tenkte seg riktig godt om, så hadde Magnussen lent seg vel langt bortover bordet da, når han skulle stumpe sigaretten like før 2 grand-meldingen.

Her slutter historien. Men for makelig anlagte skal vi berette om kortføringen. Kløver knekt ble tatt med esset, og det fulgte spar til åtter. Så var det å gå inn på bordet til a Kitty ved hjelp av hjerteresset, og øst følte seg jo litt blekere. Ny spar til tierer hvoretter det var tid for å ta ut trumfen. Fra bordet ble kastet tre kløver, og resten var nå nærmest armgymnastikk. Inn hos nord med en liten finesse på hjerter 10, deretter hjerter dame, og inn på egen hånd med hjerter 7. Så kunne blindemann spilles inn på kløver dame, og den femte hjerteren ga avkast for syds kløver-taper.

"Plankekjøring" ifølge Jens.